

Grupe academice fruntașe

UN SPIRIT COLECTIV BUN

Cei 23 de studenți ai grupei „Economie și Management”, a. III, se află în fruntea Facultății de Inginerie Economică și Business (FIEB). Toți învață bine, nici o restanță.

Dra Natalia Grosu, monitorul grupei, spune, pe bună dreptate, că factorul principal al succesului este frecvența.

Dna Natalia Scobioală, îndrumătorul grupei, a confirmat, dând de înțeles că încă de la anul I munca educativă în grupă a accentuat cu maximă seriozitate anume factorul bune frecvențe. Nici un student nu va avea vreo notă insuficientă, dacă frecvențează zi de zi cursurile. E clar de ce: nu se întrerupe șirul logic al materiei predate.

Absența vreunui student la cursuri este un caz extraordinar, alarmant. Colegii, toți ca unul, îi vor cere socoteală. Este o cerință drastică anume a întregii grupe. Numai cazul de îmbolnăvire este scuzaabil. Dar și aici grupa se va mobiliza în felul său pentru a salva colegul, astfel ca să nu se adune

prea multe absențe, iar, în plus, îl vor pune la curent și foarte amănunțit cu lecțiile ce s-au predat în lipsa lui motivată. În grupă există o atmosferă, o convingere nestrămutată în sensul frecvenței și tocmai aici e și cheia succesului.

Studenta Lucia Moraru subliniază și ea spiritul colectiv ca factor de susținere a succesului în grupă pe parcursul anilor de studii. Fiecare este interesat de succesul grupei în ansamblu, nu numai al său personal.

- Fiecare știe bine, - continuă Lucia Moraru, - că a venit aici pentru a obține o profesie și deci privește lucid situația privind studiile.

Studenta Natalia Radu adaugă și atmosfera academică bună creată prin străduința lectorilor de a preda materiile într-o formă accesibilă fără a diminua consistența. În plus, și bunăvoința lectorilor față de studenți.

Dna Tatiana Manoli predă „Teoria economică”. Exigentă și binevoitoare, îmbogățește bagajul pro-

fesional al viitorilor manageri în construcții cu foarte multe detalii din practica domeniului.

Multe cunoștințe obțin studenții din prelegerile dnei Viorica Ursu - „Dreptul civil”; ale dnei Mariana Bejenaru - „Psihologia socială” și „Bazele pieței imobiliare”; ale dnei Natalia Scobioală - „Birocrație”; ale dnei Popescu - „Matematica”, astfel s-ar putea numi toți profesorii.

Studenta Ala Munteanu este activist sindical și spune că buna atmosferă din grupă se cimentează și în afara studiilor, în cadrul diferitelor manifestări distractive, de relaxare. Dânsa caută să procure bilete la cinematograful, teatru sau disco. Însă totul cu măsură, ținând minte că relaxarea nu e un scop în sine, ci doar un mijloc pentru a ridica randamentul muncii asupra cărții.

Dar relațiile fete-băieți? Dra Ala Munteanu afirmă cu un anumit sentiment de mândrie că aceste relații sunt în spiritul celor „șapte ani de acasă”. Băieții se poartă cavalereste, în grupă există un puternic

sentiment de prietenie și înțelegere de comportament decent între sexe. Sentimentele de simpatie sau chiar de dragoste care pot să apară în grupă se manifestă în mod civilizat, frumos, cult și aici în mare măsură aportul educativ îl aduce îndrumătorul de grupă, profesoara dna Natalia Scobioală.

Studentul Gheorghe Zagoreanu subliniază și el atmosfera sincer prietenoasă din grupă. Există o solidaritate evidentă în grupă, și anume pe linia reușitei la studii: toți au acest interes. Există și o bună înțelegere cu profesorii, fapt ce contribuie mult la reușită. Studentul Zagoreanu spune că este satisfăcut de bibliotecă, de sala de calculatoare, de întreaga atmosferă de lucru în toată facultatea și în UTM în ansamblu.

Studentul Veaceslav Bunduchi evidențiază ușurința cu care se comunică în grupă, deschiderea grupei. Acest lucru s-a făcut sigur că încetul cu încetul, dar perseverent și datorită mai ales îndrumătorului de grupă, dna Natalia Scobioală. Manager înseamnă și om comunicativ. Iată că a comunica sincer, deschis - lucrul acesta s-a stabilizat încă în studenție. E un exercițiu zilnic și folositor în multe direcții, inclusiv cea profesională.

Te bucuri, se înțelege, când afli despre succesele la studii ale grupei academice. Dar oricine înțelege că lucrurile depind foarte mult de persoana profesorului-îndrumător de grupă. Dna profesoara Natalia Scobioală a fost prezentă pe parcursul întregii convorbiri, iar în final a luat cuvântul în același context cu studenții. Faptul vorbește mult despre atitudinea profund pedagogică a îndrumătorului. D-ei a mai adăugat fapte privind legăturile cu toate catedrele, cu profesori concreți care predau în această grupă pentru a fi la curent cu reușita. Este un lucru migălos, de rutină zilnică, dar foarte necesar, pentru că e vorba de formarea integrală a viitorilor ingineri-manageri. La orele educative se vorbește și despre „Codul Manierelor Elegante”, doar cunoașterea lor cât mai profundă împodobește personalitatea, coagulează colectivul grupei academice, cultivă sentimentele umaniste. Dna îndrumătoare spune că și în circumstanțe neoficiale, la unele sărbători, în jurul mesei, caută să fie cu studenții grupei măcar o parte din timp, pentru a-i vedea și a-i forma și în ipostaza liber-cetățenească.

Ar mai fi de spus că dna Natalia Scobioală, având funcția destul de încărcată de prodecan, nu a renunțat a fi concomitent și îndrumător de grupă academică, de unde putem conchide aplecarea D-sale spre autentică și nobilă vocație de pedagog.

Leo Leon

Simpaticii americani la noi

Cu ocazia lansării unui proiect TEMPUS „Adaptarea învățământului superior din Republica Moldova la Procesul de la Bologna”, în ianuarie a.c. la UTM sosiseră 5 studenți, în frunte cu profesorul lor, dl Gregory Mowry de la Universitatea „St. Thomas” din or. Minnesota, SUA. După ziua referatelor susținute în temă de mai mulți profesori de la UTM și din alte universități din Chișinău, din Franța, Belgia, SUA, grupul american a mai zăbovit vreo săptămână la Catedra de Electromecanică pentru a se informa despre tematica și modul de realizare a cercetărilor în domeniul energiei regenerabile.

Pe la sfârșitul sejurului am fost curios să aflăm cum s-au simțit americanii printre noi, ce impresii au deservit.

Toți au afirmat că doresc neapărat să revină la Chișinău: le-au plăcut mult oamenii noștri. Sunt molcumi, toleranți, doritori de a face bine, iar studenții de la FEn, desigur, la fel.

Studenții americani mi s-au arătat și ei foarte comunicativi, cu zâmbete largi, deschiși, pentru că trebuie să spun că numai oamenii comunicativi observă felul de a fi astfel al altor oameni.

Deci ei au fost 4 băieți și o domnișoară, studenți de la diferiți ani, iar unul dintre ei chiar proaspăt absolvent al universității „Sfântul Toma” (cum s-ar numi în română) din Minnesota. Domnișoara, pe nume Jumi Nagato, este japoneză de origine: strămoșii ei cândva au emigrat în SUA. Dânsa a fost mult impresionată de convorbirile profunde avute cu profesorii noștri Valentin Arion, Petru Todos, Andrei Chiciuc, Ion Sobor. De altfel, ca și ceilalți colegi ai ei din SUA. Să-i numim: Brian Pearsall, John Clanton, Jacob Braegelman, Gerald Poling.

Toți americanii - și studenții, și profesorul lor, dl Mowry, au fost surprinși de nivelul bun pe care l-au văzut la catedra dată în cercetarea științifică. Da, echipamentul e cam vechi, dar el funcționează și deci lucrările se pot face, depinde mai departe de nivelul profesorilor, al cercetărilor. Iar acest nivel este destul de apreciazabil (era vorba de cercetări în domeniul energiei eoliene).

Profesorul și studenții americani au spus că doresc să ajute cumva Moldova și Facultatea de Energetică prin căutarea în SUA a unor eventuali investitori.

Din poșta electronică

M-am decis să vă scriu în nădejdea ca-mi veți permite să contribuie măcar cu ceva la munca dumneavoastră enormă.

Pierduți în secolul progresului științific și al dezvoltării economice, lumi predominante doar de mintea lucidă, fără a ne da seama începem a trăi după inerție, astfel creînd încoștient o goliciune sufletească, o deznădejde de a mai fi uman. Unica forță care te menține este ambiția de a obține ceva în viață (lucru perceput de fiecare în mod diferit). Deseori oamenii sunt excentriști, cu mare regret, puternici prin faptul de a crea și a conduce cu circumstanțele. De fapt, se confundă noțiunile: puterea și lașitatea, lipsa curajului de a suporta consecințele greșelilor proprii și orgoliul rănit. Finalmente problemele cotidiene te fac să uiți de frumusețea sensibilului - de dragoste. Când rămâi singur în mulțime, însă, îți dai seama că ți s-a golit sufletul nu de suferință, nu de singurătate, ci din lipsa curajului de a-ți exprima sentimentele, de a-ți arăta acea parte de suflet pe care ai dăruit-o în întregime celuilalt. Iată principalul motiv pentru care m-am decis să mă deschid în fața dmv

Am pierdut noțiunea timpului din cauza ta. Trăiesc în vid, respir nimic și văd pustiu. Nu știu dacă reprezintă acum măcar ceva... Măcar o transparentă aer ruginiu... Iau pastile „ContraVis” în supradoză Ca să omor dureri ce s-au ivit.

Sunt tăcerea unei lacrimi trecute prin metamorfoză Care se pierde-n inefabil infinit..

Nota redacției

Nota redacției. Studenta Tatiana Pârvan a precedat poeziile sale, pe care noi le găsim interesante, cu anumite reflecții socio-umane. Credem că e posibil a discuta ceva mai pe larg asupra lor. Invităm cititorii „Mesagerului” la discuții. Puteți trimite mesaje pe cunoscuta adresă electronică a redacției: mesager@adm.utm.md

Soare și Lună

Tac. Tăcerea neagră mă omoară. Deși o lume știe că din ea trăiesc. Durerea-mi dulce este prea amară-De-aceea tac,tac și doar gândesc.

Ascult cum tace Soarele și Luna.

Ei de-o vecie nu se mai găsesc, Dar tac, da, tac și ei întruna...

Când pe o clipă în eclipsă se-ntâlnesc.

Plouă. Peste arșița plouă surd cu lumină. De n-ar fi soarele-ți din ochi, eu m-aș usca, Tot ascunzându-mă în partea cealaltă de lună Să nu îți spun: „Inima mea-i a ta...”

De viață

A amuțit și clopotul, nu se aude nici ploaia. O liniște imensă mă pierde-n infinit. Clădesc din pietre de aur ziduri de lumină, Ca să apăr de timp un vis neîmplinit.

Mă închid în cetatea fără uși și ferestre, Dar aud zgomot și vreau să ies afară. Mă strecor printr-o crăpătură, ca-n poveste. Și urc pe-acoperișul de aer. Sângele-mi fierbinte se întrece cu vântul Răsfrîndu-se prin vidul indignat. Totul absolut trăiește, doar cuvântul Rămâne umbrat și speriat. Sufletul își face loc să zboare spre cer. În tăcere mă cufund în glia străvezie. Simt cum mă mângâie un șarpe de fier Rugându-se de mine, deși mai sunt încă vie.

Stau astfel nemișcată veacuri întregi Visând mereu ruina cetății. Doar inima nu vrea din viață-mi să pleci, Nu te vrea-n lumea amară a mintii.